

Stloukalová: Reklamu jsme si zařídili naší prací

Zakladatelka PK Pardubice skočila před patnácti lety šipku do rozbourené vody. Riskantní skok přežila a s kolegy vybudovala silný klub

ZDENĚK ZAMASTIL

Pardubice – Začínala sama a na zelené louce. V jejím případě se dá říct: v modrém oceánu. A pořádně rozbourěným. Plavecká trenérka **GITA STLOUKALOVÁ** vdechla život novému klubu, který nosí název PK Pardubice. Stalo se tak ve městě, kde měl do té doby monopol jediný oddíl. Nutno podotknout, že se vrhla po hlavě do obrovské hloubky. S rizikem, že se už nevynorí. Vyplavala a starala se o něj jako o vlastní dítě. Spolu se svými spolupracovníky z něj vychovávala právoplatného člena plavecké rodiny. A v těchto dnech si šel pro občanský průkaz...

Povězte, jak se vlastně ve vaší hlavě zrodila myšlenka vytvořit vlastní klub?

Vlastně se tak stalo z donucení. Poměrně dost dlouho jsem pracovala v SCPA Pardubice. Jenže konec v roce 1998 byl hořký. Vlastně jsem byla odejít. Nechci moc důvody propírat v novinách, už je to dávno. Každopádně jsem ráda, že se to stalo. Posunulo mě to dál. Ukázaly se mi nové a mnohem lepší možnosti. **Rozumím tedy dobře tomu, že PK Pardubice není žádná frakce vašeho bývalého klubu?**

Přesně tak. Nejsme odstěpek. Žádný člen SCPAP v prvních letech nepřešel do našeho klubu. Naopak řada dětí, které u nás začínaly, přešla později k závodnímu plavání do SCPAP. Začala jsem učit soukromě asi čtrnáct dětí a začátky byly opravdu krušné. Byl mi dodatečně zdvojnásoben nájem za dětský bazén. S vysvětlením, že jsem soukromník. Já už ale měla od rodičů vybrané příspěvky. Chtěla jsem být seriózní a cenu jsem nezvyšovala. A tak jsem polovinu z nájmu platila ze své kapsy.

Sledují, že vaše odhodlání vytvářet se rovná býčí síle. Co vás hnalo dopředu?

Víte, stála jsem před otázkou, co budu dělat dál. Zda-li se mám vykašlat na celé plavání a věnovat se čistě svojí akademické práci a nebo je na čase, aby někdo ukázal, že SCPAP nemá patent na pardubické plavání. A že v naší zemi, potažmo v Pardubicích, je možné založit plavecký oddíl a zvládnout to. Rvavost mám v rodině, takže jsem se rozhodla pro tu druhou možnost (*usmívá se*).

Vaše pohnutí chápu. Přesto, nebyl to velký risk použít se do

ZÁVODNÍCI. PK Pardubice na soustředění. Zleva: Eliška Novotná, Patrice Křižulová, Tereza Paříková, trenér Tomáš Roztočil, Martin Žemlička, David Boura, Michal Beran, Kateřina Slabá, trenérka Gita Stloukalová, Sumaiha Chabani, trenér Jan Sekjora, Libor Krpálek, Jan Šmíd, Matěj Holický. Foto: oddíl

projektu ve městě, kde vládí silný plavecký oddíl?

Rizika tam samozřejmě byla. Největší překážkou ale představoval předseda SCPAP. Pan Kalhous vyvolával ten dojem, že tento klub je silný. A že je naprosto nemožné, aby plavání v Pardubicích dělal i někdo jiný. Jenže síla toho klubu pramenila pouze z toho, že byl jediný. Zpočátku proti nám neustále vystupoval, běžné rodičům říkal, že žádný PK Pardubice neexistuje a paní Stloukalová na bazénu nepracuje. V každém případě jsme ostatním ukázali cestu. V některých případech se mi chce říci, bohužel. **Ze jste všechno zvládla sama...**

Ani v nejmenším. Pomohla mi řada lidí. Tomáš Hlobil z tělovýchovy mi poradil, jak se má postupovat a co dělat. Ivetta Miklošková a Tomáš Roztočil mi pomohli založit sdružení. A Kazimír Svoboda na magistrátu mi vysvětlil, jak to je s dotacemi a že o ně může požádat každý sportovní klub. Tedy pokud pracuje poctivě, umí vyplnit žádost a pak dotaci vyúčtovat (*směje se*).

Zatím jsme u administrativy. Jak jste ale zajistila realizační tým?

Do PK Pardubice postupně přišla celá řada instruktorů a trenérů: studenti z Pedagogické fakulty v Hradci Králové, bývalí plavci a plavkyně. Bez nich by to nešlo a já jim dodnes děkuji. Nicméně momentálně už je PK Pardubice velký oddíl. Troufám si říct, že největší v Pardubicích. A fakt to není jen o mně. Aktuálně pro klub pravidelně pracuje pětadvacet lidí. A to dvě až jedenáct hodin týdně. Já si

už vděk a sympatie rodičů dávno nezasloužím tolik jako ostatní. Jako ti, kteří umí naučit plavání tak, aby to děti bavilo a vracely se k němu. **Kolik měl PK Pardubice členů v prvním roce a jak se vyvíjel?**

V sezoně 2000/2001 jsme provozovali jeden kurz na dětském bazénu, který měl 24 dětí, a jeden na padesátce s 21 dětmi. Ten nárust nebyl zpočátku tak dramatický, ale byl plynulý a postupný. Několikrát během těch let jsme si říkali, že jsme na stropě a výš už to nejde, protože to nezvládáme. My všichni máme svoji práci a tohle děláme ve volném čase, takže je to hodně o našich možnostech časových. Momentálně na stropě jsme, protože je těžké získat větší prostor na bazénu.

Můžete být konkrétnější?

V loňském roce jsme měli průměrně 115 dětí v kurzech na dětském bazénu (průměr za obě školní pololetí) a 190 dětí v kurzech na padesátce. Do toho počítáme nejen kurzy pro veřejnost, ale rovněž družstva závodního plavání. Právě v této oblasti jsme zaznamenali výrazný posun dopředu. V horizontu třech let. Pro zajímavost: v roce 2000 jsme měli registrovány tři závodní plavce, v roce 2004 jich bylo 33 a v roce 2010 už 46 registrovaných. V letech rekonstrukce jsme pocítovali pokles a nyní nárust. V současné době máme 84 plavců, kteří skutečně závodí.

Z vaší slovy vyplývá, že se snažíte za každou cenu naverbovat co nejvíce děti...

Kvantita nikdy nebyla naším cílem. Vždy jsme sázeli na kvalitu. Kvalitu ve výuce.

Chtěli jsme, aby děti uměly plavat dobře a rády. Závodní plavání nás nezajímalo, i když na závody jsme jezdili. Chtěli jsme také, aby děti měly možnost plavat prostě jen tak. To ho se držíme a máme skupinu, kam chodí středoškolaři, naši odchovanci. Z téhle skupiny jsme v uplynulých letech získali některé současné učitele. Doufáme, že se bude rozrůstat. Naším záměrem je budovat si takto tradici a také klubovou kontinuitu.

Specifikem vašeho klubu je to, že vy si plavce vychováte od neplavců. Tedy začínáte s výukou plavání. Ne, že k vám jen chodí už děti co umí plavat. To je cenné know how, souhlasíte?

Co vím, dělají to i v jiných klubech. Ale ano, začínáme výukou neplavců a děti nám neutikají. Naším největším specifickým spíše je jiná výuka. Prioritou je radostná atmosféra. Snažíme se, aby plavání vyhovovalo všem dětem, vodním žvilkám i bojácům. Nekřičíme na ně, nepotápíme jim hlavy, neucíme s klackem v ruce. Jsme s nimi ve vodě a nikdo nemá hysterické záchvaty. Zvládli jsme práci i s rodiči. Chováme se k nim jako k partnerům, a ne jako ke zdroji příjmů. A výsledek je takový, že nepotřebujeme stát s letáčky před supermarketem. Reklamu jsme si zařídili naší prací. A je tu ještě jedna věc.

Povídejte...

V našem klubu se žádný z instruktorů nemůže cítit neuznávaný nebo podečňovaný. Všichni na padesátce vědí, že bez těch na dětském bazénu by neměli co dělat. Scházíme se pravidelně, takže si může

me říci, jak se děti dále vyvíjejí, jak rostou, jací jsou plavci. Pracujeme rovněž na vzdělávání nás všech v oblasti plavání, aby nikdo neměl pocit, že snad zaostal a že už ho nic nenapadá.

V tomto týdnu PK Pardubice oslaví patnáct let své existence. Vybudoval si už na plavecké mapě své pevné místo?

V posledních letech nás konkurence bere na vědomí nejen jako klub, který vyvíjí nějakou činnost, ale jako klub, který má výsledky. Je to tím, že do dorosteneckého věku dorůstá první generace, která už pravidelně trénuje. Závodní plavání rozjíždíme třetím rokem. To jest pravidelné tréninky ve vodě, soustředění, cílená účast na plaveckých soutěžích. První dobré výsledky se dostavily a to zejména díky našemu metodikovi a zkušenému trenérovi Tomáši Roztočilovi.

Jaké jsou největší úspěchy klubu v jeho historii?

Medaile sbíráme již téměř deset let. Nicméně dosud to nebyl výsledek cílevědomé práce, ale pouze nadšení a talent. Pokud někdo chtěl větší úspěch, přestoupil jinde. Proto jsme změnili náš přístup k závodnímu plavání a začali pořádně trénovat. Za výrazný úspěch považují devítičlennou nominaci na Olympiádu dětí a mládeže. Letních mistrovstvích se účastnilo sedm žáků a dva dorostenci. Na pohárových soutěžích deseti a jedenáctiletých startovaly tucet. Nejúspěšnějším plavcem se stal Dominik Houf se dvěma prvními, dvěma druhými a jedním třetím místem.

Seznamte se, PK Pardubice

Plavecký klub Pardubice (PK Pardubice) vznikl registrací stanov u Ministerstva vnitra 4. srpna v roce 2000. Původně občanské sdružení, dnes od 1. ledna 2014 spolek. Vizi klubu bylo nejen nabídnout kvalitní výuku plavání dětem, ale rovněž vzbudit v dětech zájem či lásku k plavání jako k celoživotní aktivitě. I proto se v něm zpočátku vůbec nevěnovali sportovnímu, potažmo závodnímu plavání. Naopak od samého počátku usilovali o všestrannou nabídku v oblasti volného času. Pořádali a stále ještě pořádají letní tábory pobytové, příměstské nebo lyžařskou a snowboardovou školu. To jsou aktivity zejména pro děti a mládež, ale před rekonstrukcí bazénu měli rozjeté i některé aktivity pro dospělé. Jako aquarobik a kondiční cvičení. S menším úspěchem poté výuku plavání pro dospělé. Pro zajímavost s aquarobikem v Pardubicích byli první a provozovali ho až do rekonstrukce areálu. Rovněž jako první přišli s výukou plavání pro dospělé. V tomto případě to asi nebylo úplně správné načasované, protože neregistrovali velký zájem z řad veřejnosti.

PK Pardubice se skládá z několika sekcí. Kurzy pro neplavce na dětském bazénu, kam berou děti od čtyř let věku. Odtud pokračují do kurzů na padesátce. Tady dle svých dovedností postupují od přípravy přes základy ke zdokonalovacímu plavání. A odtud buď přejdou do závodních družstev, nebo pokračují ve zdokonalovacím kurzu. Od 12 až 13 let se je snaží směřovat do tzv. kondičního družstva, kde jsou i šestnáctiletí plavci. Rozhodně si chtějí v klubu udržet i děti, které vždy budou chtít plavat jen rekreačně. To ostatně také byla původní vize PK Pardubice.

V závodním plavání od září pracují již čtyři družstva. V nejstarším týmu je dvanáct plavců kategorií žactva a dorostu. Za nimi následuje družstvo jedenácti a desetiiletých. Dalším kolektivem jsou devítiletí a mladší. Letošní novinkou je družstvo šestiletých, se kterými plavou dvakrát týdně a které chtějí postupně směřovat k závodnímu plavání. Se zmíněnými družstvy usilují o naplnění všestranné sportovní přípravy. Snaží se, aby výuka a tréninky byly pestré a motivační. Letos také poprvé byli v létě na soustředění. A motto PK Pardubice zní: Budoucnost chceme vidět optimisticky...